

Værdi, men det forringer jo ikke Værdien af det Principbrud, som det aabenbarer.

Men dernæst betyder Lovforslaget en Knebel i Munden paa dem, der taler om de frie Kræfters Spil. De frie Kræfter, de er nu om ikke forsvundet saa dog bastet og bundet ganske forsvarligt. Kom nu ikke og tal mere om frie Kræfter! Her møder man paa eet Bræt med Toldforhøjelser af et Omfang, som er ganske uhørt, med Forbud mod Prisstigning, med Udbyttebegrænsning — i hvert Fald paa Papiret —, med Oplysningspligt for Erhvervene under Trusel om en daglig Bøde paa 500 Kr. Her er Lovbud om Arbejdstid, her er Lovbud om Arbejds løn, her er Ophævelse af bestaaende Overenskomster mellem Arbejdere og Arbejdsgivere. Og her er i rigt Maal Magt og Myndighed for Indenrigsministeren. De frie Kræfter er der ikke noget af i dette Lovforslag. De frie Kræfters Spil er vist havnet paa den Køkkenmødding, som en tidligere Minister en Gang talte om.

Vi for vor Part indkasserer ogsaa et og andet principielt ved dette Lovforslag. Modstanden mod lovfæstet Arbejdstid maa jo nu være opgivet, eftersom man her ikke betænker sig paa at skride til en Lovfæstelse af Arbejdstiden. Det kan ikke være principielt mere urigtigt at lovfæste 8 Timers Arbejdsdagen end at lovfæste $9\frac{1}{2}$ Timers Arbejdsdagen. Jeg har ellers hørt i mange Aar, at Venstre var absolut imod, at Lovgivningen blandede sig i Spørgsmaalet om Arbejdstid og Arbejds løn. Jeg har forstaaet, at man var imod saadant noget som tvungen Voldgift. Det er ikke saa længe siden, vi her beskæftigede os med et Forslag derom, og jeg forstod da, at Venstre var absolut imod noget saadant. Men her forsøger man at lovgive om Arbejdstid, ja, selv om Arbejds løn. Man finder ogsaa formuleret en Kontrol med Industrien, med dens Regnskaber, med dens Udbytte, med Tantiømer o. s. v., ganske vist i en Form og under Vilkaar, som gør det praktisk betydningsløst, men som teoretisk dog viser, at man ikke er bange for at opstille noget saadant, naar det tjener visse bestemte Formaal. Erhvervslivets Frihed, som vi hørte saa megen Tale om i 1920, ophæves i hvert Fald for de Deles Vedkommende, som dette Lovforslag omhandler, hvis Loven virkelig lod sig gennemføre. Jeg tror jo fremdeles, at det meste

af, hvad dette Lovforslag indeholder, er Papirbestemmelser, men i disse Papirbestemmelser er der i hvert Fald nok om Forpligtelser for Erhvervslivet, om Myndighed og Bøder og Udpantning o. s. v. overfor Erhvervslivet.

Alt dette er dog mindre reelt, det reelle er en Toldlov for to Positioners Vedkommende, Cigarer, hvor en Sats af 2 Kr. 80 Ø. forhøjes til 6 Kr. pr. kg, og Skotøj, hvor en Sats af 60 Ø. forhøjes til 4 Kr. pr. kg. Det er det reelle, det haandgribelige, dette Udsnit af Toldloven, disse to Positioner, som man paa denne Maade søger at ændre ved det i Dag foreliggende Lovforslag, og, som sagt, om nogle Dage følger der en Række andre Toldlovpositioner, som faar deres særlige Lov. Det er altsaa blevet Venstres Fremgangsmaade overfor noget saa vigtigt for et Land som Toldpolitik. Det, der her er det opsigtsvækkende, er, at disse Toldsatser er saa mægtig høje i Modsætning til, hvad man almindeligvis har forhandlet om. Det er noget andet, end hvad Industrierne forlangte for nogle Aar siden, da de beskedent talte om en à jour Føring af Toldloven, om at faa Toldloven ført op paa Højde med det nuværende Prisniveau. De Satser her er noget ganske andet og noget mere end den almindelige à jour Føring, der var Tale om — det er mere for de Positioner, det her drejer sig om. Man faar den Opfattelse, at det vel ikke er saa meget for at tilvejebringe det saakaldte Kriseværn, at dette Lovforslag fremsættes, som for at skaffe Penge i Kassen. Og naturligvis, det er jo et legitimt Formaal, det behøver Regeringen ikke at skjule. Den kan godt vedstaa, at den mangler Penge i Kassen, og at det er nødvendigt for den at skaffe Penge. Det var da rimeligere at vedstaa det. Hvis det er rigtigt, som nogle mener, at denne Lov vil indbringe adskilligt flere Millioner, end der ellers indkommer paa disse Positioner, saa faar jo Kriseværnet, som jeg har bemærket, ikke megen Værdi, der vil fremdeles kunne indkomme billige Varer, formodentlig de slettest mulige. Man har rejst en Mur, men man har ikke muret den i Grunden, der er Plads til at krybe under, og det vil navnlig vise sig, naar Fortsættelsen kommer, Fortsættelsen, der bestaar i Ændringer i Cigarbeskatningsloven.